

ผลของการใช้กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย

ญากัทร นิยมสัจย์, พย.ม.^{1*}

ศรีมณา นิยมคำ, ประ.ด.²

วิระยุทธ อินพะเนา, พย.ม.¹

พิชญานันท์ แก้วอำไพ, พย.ม.¹

วิไล ผดุงตาล, ศษ.ม.³

(วันที่ส่งบทความ: 15 กุมภาพันธ์ 2566; วันที่แก้ไข: 6 พฤศจิกายน 2566; วันที่ตอบรับ: 1 ธันวาคม 2566)

บทคัดย่อ

เด็กปฐมวัยเป็นช่วงวัยสำคัญต่อการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของประเทศ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยและศึกษาประสิทธิภาพต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 72 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย กลุ่มละ 36 คน โดยทั้งสองกลุ่มมีอายุและเพศอยู่ในระดับเดียวกัน กลุ่มทดลองได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบได้รับการส่งเสริมพัฒนาการตามแนวปฏิบัติของศูนย์ เป็นเวลา 1 เดือน เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบวัดพัฒนาการด้านจิรยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย 2) แบบวัดพัฒนาการด้านเพศสำหรับเด็กปฐมวัย 3) แบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยเครื่องมือมีความเชื่อมั่น 0.75 0.77 และ 0.82 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Wilcoxon signed rank test สถิติ Mann Whitney U test สถิติ Chi square test สถิติ t-test และสถิติ Generalized Estimating Equation ผลการศึกษาพบว่า พัฒนาการของเด็กปฐมวัยภายหลังการส่งเสริมด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยสูงกว่าก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และพัฒนาการของเด็กปฐมวัยกลุ่มที่ส่งเสริมด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการตามแนวปฏิบัติของศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) จึงสามารถนำกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อไป

คำสำคัญ: กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย, พัฒนาการ, เด็กปฐมวัย

¹ อาจารย์, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา, คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก
กระทรวงสาธารณสุข

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

³ ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสวนหม่อน จังหวัดนครราชสีมา

* ผู้ประพันธ์บทความ: ญากัทร นิยมสัจย์, Email: kanyapat@knc.ac.th

Effects of Thai Traditional Toys on Early Childhood Development

Yapat Niyomsat, M.N.S.^{1*}

Srimana Niyomkar, Ph.D.²

Weerayuth Inpanao, M.N.S.¹

Phitchayanat Kaewampai, M.N.S.¹

Vilai Padugtan, M.Ed.³

(Received: February 15th, 2023; Revised: November 6th, 2023; Accepted: December 1st, 2023)

Abstract

Early childhood is a critical stage of development to become a valuable member of society. The objectives of this study were to develop and examine the effects of Thai Traditional Toys on early childhood development. The study samples were 72 students from a child development center in Nakhon Ratchasima, Thailand. They were selected by multi-stage sampling and simple random sampling. They were assigned to either the control or experimental group, 36 in each. The two groups were pair-matched by age and gender. The experimental group was promoted their development by using Thai Traditional Toys, whereas the control group was promoted their development by using the child development center's guidelines as usual, for 1 month. The research instruments were three in total: 1) A moral development assessment form, 2) A sexual development assessment form, and 3) A developmental surveillance and promotion record. The reliability of each instrument was as follows: 0.75, 0.77, and 0.82. Data were analyzed using descriptive statistics, and hypotheses were tested by t-test Wilcoxon signed rank test, Mann Whitney U test, Chi-square test, t-test, and Generalized Estimating Equation. The study found that children who received the Thai Traditional Toys had significantly higher developmental scores than children who did not ($p < 0.05$). The experimental group also had significantly higher developmental scores than the control group ($p < 0.05$). Therefore, the findings of this study indicate the effectiveness of Thai Traditional Toys in promoting Thai early childhood development in child development centers.

Keywords: Thai traditional toys, child development, early childhood

¹ Lecturer, Boromarajonani College of Nursing, Nakhon Ratchasima, Faculty of Nursing, Praboromarajchanok Institute, Ministry of Public Health

² Assistant Professor, Faculty of Nursing, Chiang Mai University

³ Senior Professional Level Teachers, Suan Mon child development center Nakhon Ratchasima

* Corresponding author: Yapat Niyomsat, Email: kanyapat@knc.ac.th

บทนำ

“เด็กในวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า” มีนัยถึงเด็กคือทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของประเทศ เป็นกำลังสำคัญที่ต้องเติบโตขึ้นและพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังนั้นอนาคตของประเทศนั้นจะเป็นเช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็กในวันนี้ การพัฒนาคนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ช่วงปฐมวัย พัฒนาการของเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี ถือเป็นก้าวที่สำคัญของการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพเด็กเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ จึงเปรียบเสมือนการลงทุนทางสังคมเพื่ออนาคตซึ่งให้ผลตอบแทนสูง 6.7-17.6 เท่า (Walker et al, 2011) แม้การส่งเสริมพัฒนาการเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นแต่กลับพบข้อมูลว่าเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการไม่สมวัย

จากรายงานขององค์การอนามัยโลก พบว่าเด็กทั่วโลกประมาณร้อยละ 20-25 มีพัฒนาการไม่สมวัย (World Health Organization [WHO], 2020) เช่นเดียวกับการศึกษาระยะยาวระหว่าง ค.ศ. 1990-2016 จาก 195 ประเทศทั่วโลก พบว่ามีเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีที่มีพัฒนาการไม่สมวัยถึง 52.9 ล้านราย (Olusanya et al, 2018) สำหรับประเทศไทยจากการสำรวจสถานการณ์พัฒนาการเด็กปฐมวัยไทย โดยกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2553, 2557 และ 2560 พบว่าเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการสมวัยร้อยละ 73.40, 72.00 และ 67.50 ตามลำดับ (จินตนา พัฒนพงศ์ธร, 2561) ซึ่งมีแนวโน้มลดลงและไม่บรรลุตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้คือเด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566) มีข้อมูลที่น่าสนใจว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเด็กที่พัฒนาการสมวัยเพียงร้อยละ 50-60 เท่านั้นเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นของประเทศไทย (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2560) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีการพัฒนาการด้านภาษาล่าช้ามากที่สุด รองลงมาคือด้านสังคมและการช่วยเหลือตัวเอง ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ (บำเพ็ญ พงศ์เพชรดิศ และบุษบา อรรถาวิโร, 2566) และจากผลการวิจัยตลอด 20 ปีที่ผ่านมาของกระทรวงสาธารณสุข พบว่าเด็กอายุ 3 - 5 ปี มีพัฒนาการสมวัยน้อยกว่าเด็กอายุ 0 - 2 ปีทั้งที่เป็นเด็กที่เข้าสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแล้ว และอาจเป็นสาเหตุหนึ่งของการศึกษาเด็กไทยที่กำลังเป็นปัญหาใหญ่ในขณะนี้ ประมาณร้อยละ 10-15 ของเด็กไทยชั้น ป.3 และ ป.6 “อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ คิดไม่เป็น” (สุริย์ลักษณ์ สุจริตพงศ์ และคณะ, 2561) การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยจึงเป็นเรื่องที่ท้าทายและมีความสำคัญอย่างยิ่ง

วิถีแห่งการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติและง่ายที่สุดสำหรับเด็กคือการเล่น การเล่นเป็นกิจกรรมที่จะทำให้เด็กเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมในโลกได้อย่างสมบูรณ์ (Piaget, 1972) เป็นกระบวนการที่มีผลช่วยส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน และยังเป็นสัญลักษณ์ของการถ่ายทอดประสบการณ์ของเด็ก (รมร เข้มประทุม, 2559) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ารูปแบบหนึ่งของการเล่นที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการได้อย่างครอบคลุมทั้งด้านสติปัญญา ด้านภาษา ด้านสังคมและอารมณ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านการเคลื่อนไหว คือการเล่นพื้นบ้าน (Durojaiye, 1977) การเล่นพื้นบ้านเป็นกิจกรรมการเล่นในยามว่างของเด็กไทยที่มีมาแต่โบราณ

กาล และสืบทอดต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยของเล่นพื้นบ้านเป็นสิ่งที่ของวัสดุที่นำมาเล่นโดยทำมาจากวัสดุที่หาง่ายในท้องถิ่น เป็นผลผลิตจากธรรมชาติหรืออาจเหลือใช้จากธรรมชาติก็ได้ (กุสุมาลี โพธิ์ปัสสา, 2562) การใช้ของเล่นภูมิปัญญาไทยในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 การดูของเล่นที่มีสีสันสดใส การสัมผัสกับของเล่นที่มีรูปร่างต่าง ๆ เป็นของเล่นที่คุ้นเคยเพราะมาจากแหล่งเรียนรู้ใกล้ตัวในท้องถิ่น การมีอุปกรณ์ของเล่นช่วยให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์ในการเล่น เล่นได้ซับซ้อนและนานขึ้น สามารถเล่นเป็นทีมหรือเป็นกลุ่มเพื่อฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ได้ฟังพาอาศัยกัน ฝึกการปรับตัวตามกติกาของการเล่นแต่ละชนิด ฝึกพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กจากการหยิบ จับ การวาดภาพ ฝึกพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ผ่านการเดิน การกระโดด การวิ่ง ฝึกพัฒนาการทางภาษาจากการฟังนิทาน ฟังเพลงกล่อมเด็ก นอกจากจะได้จินตนาการตามสิ่งที่ได้ยิน ได้ฟังแล้วยังช่วยพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม การรู้จักผิดชอบชั่วดี การเห็นแบบอย่างที่ดีจากเรื่องราวที่ได้ฟังในด้านความอดทน ขยัน ความกตัญญู ความเสียสละ และความพอเพียง ระหว่างการเล่นเด็กมีความรู้สึกสนุกสนาน ที่สำคัญยังช่วยสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นภูมิปัญญาที่ทรงคุณค่าให้คงอยู่คู่ประเทศไทยต่อไป

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบว่ามีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ทั้งในเด็กกลุ่มที่มีพัฒนาการปกติ (ชลธิพร นาห้วนนิล และคณะ, 2563; จินตนา นิลทวี และสมพร ชาลีเครือ, 2564) และเด็กกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ (ชนวัฒน์ ปากหวาน, 2564) เมื่อวิเคราะห์พบว่างานวิจัยที่ผ่านมาศึกษาพัฒนาการในด้านใดด้านหนึ่ง ดังเช่นพัฒนาการด้านสังคม (จินตนา นิลทวี และสมพร ชาลีเครือ, 2564) พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ (ชลธิพร นาห้วนนิล และคณะ, 2563; ฟาลาดี หมดเต๊ะ, 2557) พัฒนาการทางคณิตศาสตร์ (จันทร์เพ็ญ ไชยมงคล และปัทมาวดี เล่ห์มงคล, 2564) พัฒนาการด้านสติปัญญา (Pahenra et al., 2021) ซึ่งไม่ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านในเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะพัฒนาการด้านเพศ การศึกษาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในต่างประเทศซึ่งอาจมีบริบทและความเชื่อที่แตกต่างจากประเทศไทย คนไทยมักมีความเชื่อนายเมื่อพูดถึงเรื่องเพศ (อรรพรรณ ชมดง และอรทัย เพ็ญยุระ, 2557) อนึ่งยังเป็นการศึกษาการละเล่นที่เฉพาะเจาะจงแต่ละพื้นที่ ซึ่งไม่ครอบคลุมการเล่นพื้นบ้านทุกภูมิภาคของประเทศไทย นอกจากนี้การศึกษาที่ผ่านมาศึกษาประสิทธิภาพของการละเล่นในเด็กปฐมวัยกลุ่มเดียว ไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบ จึงอาจไม่สามารถให้คำตอบที่ชัดเจนได้ถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยใช้กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย เพื่อนำผลการศึกษาและการพัฒนาที่ได้มาเป็นรูปแบบและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย เมื่อเด็กปฐมวัยได้รับการประเมินและส่งเสริมพัฒนาการเพิ่มมากขึ้น ย่อมส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่สมวัยเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ทรงคุณค่าในอนาคตของประเทศไทยสืบไป

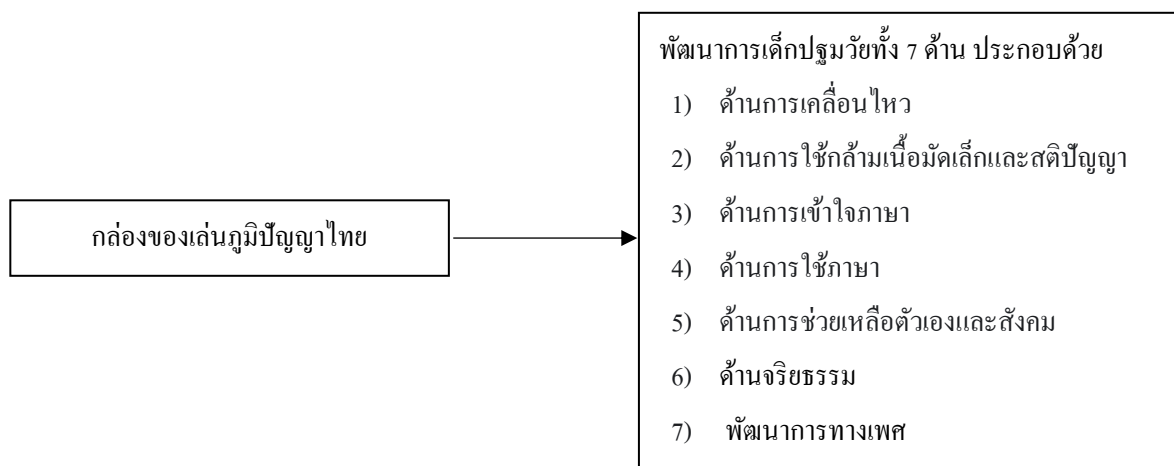
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการส่งเสริมพัฒนาการ

2. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา ด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม ด้านจริยธรรม และพัฒนาการทางเพศ ระหว่างเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการตามปกติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาและศึกษาประสิทธิผลของกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย ต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทยด้านการละเล่นพื้นบ้าน พัฒนาการของเด็กปฐมวัย และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเล่นแบบกระบวนการทางความคิดการคิดของ Piaget (1963) และทฤษฎีแห่งวิวัฒนาการของ Olson (1959) โดยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยพัฒนาขึ้นบนพื้นฐานของการเล่นและการเล่านิทาน ประกอบด้วย 15 กิจกรรม ได้แก่ เพลงกล่อมไทย การเล่านิทานพื้นบ้าน และการละเล่นพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยทั้ง 7 ด้าน หากเด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการอย่างถูกต้องและเหมาะสม จะส่งผลให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นกำลังสำคัญเพื่อพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า มั่นคง มั่งคั่ง และอนุรักษวัฒนธรรมไทยให้ยั่งยืนสืบต่อไป ดังภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - experimental research) แบบสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลัง (Two group pretest-posttest design) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กเพศชายและหญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 2 ปี ถึง 5 ปี 11 เดือน 29 วัน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2 แห่ง สังกัดเทศบาลนครนครราชสีมา อำเภอเมืองนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมา ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 72 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีจับฉลากแบบไม่ใส่คืน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ อ้างอิงจากงานวิจัยที่มีความคล้ายคลึงกันกับการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย คือการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัดแม่ฮ่องสอน (ปฐม นวลคำ, 2560) คำนวณค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) ตามสูตรของกลาส (Glass et al., 1981) ได้ 0.66 กำหนดค่าอำนาจการทำนาย (Power of test) ที่ .80 (Polit, 2010) และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ตามกำหนดร้อยละ 20 (Polit, 2010) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 72 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 36 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 36 คน สุ่มตัวอย่างด้วยการจับคู่ โดยทั้งสองกลุ่มมีอายุและเพศอยู่ในระดับเดียวกัน กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง คือสามารถสื่อสารภาษาไทยได้เข้าใจตามพัฒนาการของวัย และไม่เจ็บป่วยด้วยโรคที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคที่มีผลต่อพัฒนาการ

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

โครงการวิจัยผ่านการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา เลขรับรอง COA No. 2/2565 ก่อนเริ่มดำเนินโครงการ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัย ถือว่าอยู่ในกลุ่มเปราะบางคือกลุ่มที่ไม่มีอิสระพอในการตัดสินใจ ผู้วิจัยมีการพิทักษ์สิทธิโดยการขออนุญาตกับผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ชี้แจงข้อมูลโครงการวิจัย และสิทธิในการถอนตัวได้ทุกเมื่อโดยไม่ต้องบอกเหตุผลและไม่มีผลกระทบใดๆ ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้จะปกปิดเป็นความลับ โดยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้นและไม่มีการเปิดเผยชื่อ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

1.1 กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย

เป็นกล่องที่มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กปฐมวัยบนพื้นฐานของการเล่นและการเล่านิทาน จำนวน 15 กิจกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนาการให้ครอบคลุมทั้ง 7 ด้าน คือด้านการเคลื่อนไหว ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา ด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม ด้านจริยธรรม และพัฒนาการทางเพศ ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้ 1) หนังสือนิทานพื้นบ้าน จำนวน 5 เรื่อง 2) QR code เพลงกล่อมเด็ก จำนวน 4 เพลง 3) สมุดวาดภาพระบายสีวาดลายไทย 4) อุปกรณ์ติดลูกแก้ว 5) อุปกรณ์เล่นขายของ 6) ตุ๊กตุน้อยแสน 7) ผ้าสำหรับเล่นมอญซ่อนผ้า 8) อุปกรณ์เดินกะลา 9) การ์ดการเล่นกระต่ายขาเดียว 10) การ์ดการเล่นรีรีข้าวสาร 11) การ์ดการเล่นงูกินหาง 12) ตุ๊กตาชาหยิง พร้อมชุดประจำภาค 13) การ์ดการเล่นจ้ำจี้ 14) อุปกรณ์เป่ากบ และ 15) ปั้นดินให้เป็นดาว

ผู้วิจัยพัฒนากล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยขึ้นโดยทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทยด้านการละเล่นพื้นบ้านในรูปแบบที่หลากหลายซึ่งครอบคลุมทุกภูมิภาคของประเทศไทย แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ รวมถึงสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้าน มาสังเคราะห์และสร้างกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย ภายหลังการสร้างกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยผู้วิจัยได้มีการทดสอบคุณภาพก่อนทดลองใช้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ในด้านการออกแบบ ด้านการใช้งาน ด้านความปลอดภัย และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยปราชญ์ชาวบ้านด้านการละเล่นไทย 1 ท่าน ครูปฐมวัย 1 ท่าน พยาบาลที่เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพเด็ก 1 ท่าน แพทย์ที่เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก 1 ท่าน และอาจารย์พยาบาลที่เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก 1 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะแบบปรนัย จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ประวัติการเจ็บป่วย ประวัติปัญหาด้านพฤติกรรมหรือพัฒนาการ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและเด็ก อาชีพของผู้ปกครอง และภาวะโภชนาการ โดยใช้ข้อมูลจากทะเบียนประวัตินักเรียน

ส่วนที่ 2 แบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยพ่อแม่ผู้ปกครอง ครู ผู้ดูแลเด็ก และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (Developmental Surveillance and Promotion Manual [DSPM]) พัฒนาโดยสถาบันพัฒนาอนามัยเด็กแห่งชาติ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2563) เป็นแบบประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิด ถึงอายุ 5 ปี 11 เดือน 29 วัน ในพัฒนาการ 5 ด้าน คือด้านการเคลื่อนไหว ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา และด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม โดยเครื่องมือมีความไวในการคัดกรอง (Sensitivity) เท่ากับ 96.04 และความจำเพาะของแบบทดสอบ (Specificity) เท่ากับ 64.67 ซึ่งเป็นค่าที่ได้มาตรฐานและน่าเชื่อถือ ผลการประเมินแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) พัฒนาการสมวัย คือเด็กที่ได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการตามช่วงวัย ผ่านการประเมินทั้ง 5 ด้าน และ 2) พัฒนาการไม่สมวัย คือเด็กที่ได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการตามช่วงวัยไม่ผ่านการประเมินด้านใดด้านหนึ่งหรือทุกด้าน ในกลุ่มที่มีพัฒนาการสมวัยผู้วิจัยใช้การแปลผลพัฒนาการโดยพิจารณาความสามารถสูงสุดของพัฒนาการเด็กปฐมวัยออกมาเป็นอายุ เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง หากพัฒนาการที่ประเมินได้เกินความสามารถสูงสุดของอายุนั้นจะเป็นพัฒนาการก้าวหน้า พัฒนาการก้าวหน้า 1 ช่วงคือ ความสามารถสูงสุดตามแบบประเมินเกินมา 1 ช่วงอายุ และพัฒนาการก้าวหน้ามากกว่า 1 ช่วงคือ ความสามารถสูงสุดตามแบบประเมินเกินมามากกว่า 1 ช่วงอายุ

ส่วนที่ 3 แบบวัดพัฒนาการทางด้านจริยธรรม เป็นประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกทางด้านจริยธรรมของเด็กปฐมวัย ในคุณธรรม 6 ด้าน คือ ความสุภาพเรียบร้อย ความมีเหตุผล ความกตัญญู กตเวที ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ และความขยันหมั่นเพียร ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีการพัฒนากฎจริยธรรมของ Kohlberg (1981) ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ลักษณะแบบวัดเป็นรูปภาพประกอบสถานการณ์ จำนวน 12 ข้อ ซึ่งแต่ละข้อเป็นแบบปลายปิด ลักษณะเป็นปรนัย คำตอบมีลักษณะเป็นแนวทางในการเลือกปฏิบัติให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ 0 และ 1 คะแนนรวมมีค่า 0-12 คะแนน การแปลผลคะแนนตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไป หมายถึงเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านจริยธรรมระดับสูง

ส่วนที่ 4 แบบวัดพัฒนาการด้านเพศ เป็นแบบประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมแสดงออกทางเพศของเด็กปฐมวัย เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศ บทบาทที่เหมาะสมกับเพศ ความภาคภูมิใจในเพศ และการป้องกันปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ Freud (1917) ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด จำนวน 14 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) คะแนนรวมมีค่า 14-70 คะแนน การแปลผลคะแนนตั้งแต่ 52 คะแนนขึ้นไป หมายถึงเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางเพศระดับสูง

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity index) ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบบวัดพัฒนาการด้านจริยธรรม และแบบวัดพัฒนาการด้านเพศ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน คือ ปรากฏษ์ชาวบ้านด้านการละเล่นไทย คุรุปฐมวัย พยาบาลที่เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพเด็ก แพทย์ที่เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และอาจารย์พยาบาลที่เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหา คือ 1

การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยผู้วิจัยได้นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ราย โดยค่าความเที่ยงด้วยวิธีทดสอบซ้ำ (Test-retest reliability) ของแบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ เท่ากับ 0.82 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดพัฒนาการด้านจริยธรรม โดยสูตร Kuder and Richardson 20 (KR20) คือ 0.75 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ของแบบวัดพัฒนาการด้านเพศ คือ 0.77

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา ผู้วิจัยมีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมผู้ช่วยวิจัย

ผู้วิจัยคัดเลือกครูที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นผู้ช่วยวิจัยเพื่อดำเนินการวิจัย และรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 คน โดยคุรุปฐมวัยคนที่หนึ่งเป็นผู้ใช้กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยในการส่งเสริมพัฒนาการ

เด็กปฐมวัย ส่วนครุคนที่ 2 เป็นผู้เก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดของโครงการวิจัย เครื่องมือ และฝึกอบรมครูในการใช้กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของการใช้กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยของผู้ช่วยวิจัยจนถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ช่วงเวลา	กลุ่มเปรียบเทียบ	กลุ่มทดลอง
วันที่ 1	2.1 ผู้วิจัยแนะนำตัว สร้างสัมพันธภาพ ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัย และให้ผู้ปกครองลงลายมือชื่อยินยอมเข้าร่วมวิจัยในเอกสาร 2.2 รวบรวมข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ข้อมูลจากทะเบียนประวัตินักเรียนในแบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัย 2.3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยใช้แบบบันทึกการเฝ้าระวัง และส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ผู้ดูแลเด็ก และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แบบวัดพัฒนาการทางด้านจริยธรรม และแบบวัดพัฒนาการทางเพศ ใช้เวลา 45 นาที	2.1 ผู้วิจัยแนะนำตัว สร้างสัมพันธภาพ ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัย และให้ผู้ปกครองลงลายมือชื่อยินยอมเข้าร่วมวิจัยในเอกสาร 2.2 รวบรวมข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ข้อมูลจากทะเบียนประวัตินักเรียนในแบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัย 2.3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยใช้แบบบันทึกการเฝ้าระวัง และส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ผู้ดูแลเด็ก และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แบบวัดพัฒนาการทางด้านจริยธรรม และแบบวัดพัฒนาการทางเพศ ใช้เวลา 45 นาที 2.4 สร้างไลน์กลุ่มเพื่อใช้ในการกำกับติดตามกระตุ้นเตือน และให้คำปรึกษา
สัปดาห์ที่ 1 ถึง 3	2.4 ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามแนวปฏิบัติของศูนย์ โดยครูที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์	2.5 ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยตามแผนการจัดประสบการณ์ และคู่มือการเล่น เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ รายละเอียดแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย ดังตารางที่ 2 2.6 เมื่อเด็กปฐมวัยสามารถเล่นกิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์ในแต่ละกิจกรรม จะได้รับสติ๊กเกอร์สะสมประสบการณ์สำหรับติดสมุดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรม โดยให้เด็กปฐมวัยเป็นผู้ติดสติ๊กเกอร์ด้วยตนเอง คุณครูปฐมวัยกล่าวชื่นชมเด็ก เพื่อส่งเสริมความภาคภูมิใจ

ช่วงเวลา	กลุ่มเปรียบเทียบ	กลุ่มทดลอง
สัปดาห์ที่ 4	2.5 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ผู้ดูแลเด็ก และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แบบวัดพัฒนาการทางด้านจริยธรรมและแบบวัดพัฒนาการทางเพศ ใช้เวลา 45 นาที 2.6 หากพบว่ากล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยมีประสิทธิภาพตามที่กำหนด ผู้วิจัยพหุวิธีของข้อมูลกลุ่มเปรียบเทียบโดยให้ข้อมูลการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยกับครูที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 2.7 ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล	2.7 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ผู้ดูแลเด็ก และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แบบวัดพัฒนาการทางด้านจริยธรรมและแบบวัดพัฒนาการทางเพศ ใช้เวลา 45 นาที 2.8 ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 2 แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย

สัปดาห์ที่	กิจกรรม	เวลา	หมายเหตุ
สัปดาห์ที่ 1			
จันทร์	- เล่านิทาน (พิกลทอง) - เพลงกล่อมเด็ก - วาดภาพระบายสีวาดลายไทย - จำใจ - เดินกะลา	2 ชั่วโมง	- เพลงกล่อมเด็กให้เปิดก่อนนอน - กิจกรรมอื่นสามารถจัดก่อนหลังได้ตามความเหมาะสม
อังคาร	- เล่านิทาน (จันทโครพ) - เพลงกล่อมเด็ก - ปั่นดินให้เป็นดาว - ภูิกินหาง	2 ชั่วโมง	- เพลงกล่อมเด็กให้เปิดก่อนนอน - กิจกรรมอื่นสามารถจัดก่อนหลังได้ตามความเหมาะสม
พุธ	- เล่านิทาน (สังข์ทอง) - เพลงกล่อมเด็ก - แต่งตัวตุ๊กตาชาย- หญิง - มอญซ่อนผ้า	2 ชั่วโมง	- เพลงกล่อมเด็กให้เปิดก่อนนอน - กิจกรรมอื่นสามารถจัดก่อนหลังได้ตามความเหมาะสม

สัปดาห์ที่	กิจกรรม	เวลา	หมายเหตุ
พฤหัสบดี	- เล่นิทาน (ปลาบู่ทอง) - เพลงกล่อมเด็ก - เล่นขายของ - กระต่ายขาเดียว - เป่ากบ	2 ชั่วโมง	- เพลงกล่อมเด็กให้เปิดก่อนนอน - กิจกรรมอื่นสามารถจัดก่อนหลังได้ตามความเหมาะสม
ศุกร์	- เล่นิทาน (นกกระจาบแตกความสามัคคี) - เพลงกล่อมเด็ก - ดัดลูกแก้ว - ทอยเส้น - รีรืข้าวสาร	2 ชั่วโมง	- เพลงกล่อมเด็กให้เปิดก่อนนอน - กิจกรรมอื่นสามารถจัดก่อนหลังได้ตามความเหมาะสม

สัปดาห์ที่ 2 3 และ 4 คงเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัย

2. เปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านการเคลื่อนไหว ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา ด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม ก่อนและหลังได้รับการส่งเสริมพัฒนาการ ทดสอบด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi square test) และเปรียบเทียบระหว่างเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมด้วยกลองของเล่นภูมิปัญญาไทยและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการตามปกติ ทดสอบด้วยการวิเคราะห์สมการประมาณค่าร้อยละ (Generalized Estimating Equation) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$

3. เปรียบเทียบพัฒนาการด้านจริยธรรมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการส่งเสริมพัฒนาการ ทดสอบด้วยสถิติทดสอบทีไม่เป็นอิสระ (Paired t-test) และเปรียบเทียบระหว่างเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมด้วยกลองของเล่นภูมิปัญญาไทยและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการตามปกติ ทดสอบด้วยสถิติทดสอบทีที่เป็นอิสระ (Independent t-test) เนื่องจากการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยสถิติ Kolmogorov-Smirnov test of Normality ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($\alpha > 0.05$) พบว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ

4. เปรียบเทียบพัฒนาการทางเพศก่อนและหลังได้รับการส่งเสริมพัฒนาการ ทดสอบด้วยสถิติวิลคอกซัน (Wilcoxon signed ranks test) และเปรียบเทียบระหว่างเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมด้วยกลอง

ของเล่นภูมิปัญญาไทยและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการตามปกติ ทดสอบด้วยสถิติแมน-วิทนีย (Mann-Whitney U test) เนื่องจากการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยสถิติ Kolmogorov-Smirnov test of Normality ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($\alpha > 0.05$) พบว่าข้อมูลมีการแจกแจงไม่เป็นโค้งปกติ

ผลการวิจัย

ลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 72 คน แบ่งเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ 36 คน และกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย 36 คน โดยกลุ่มทดลองมีอายุเฉลี่ย 3.35 ปี ($SD = 0.44$) ทั้งหมดไม่มีโรคประจำตัวและไม่มีปัญหาด้านพฤติกรรมหรือพัฒนาการ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 55.6) อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา (ร้อยละ 91.6) ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพทำไร่/ทำนา/ทำสวน (ร้อยละ 69.4) มีน้ำหนักตามเกณฑ์อายุอยู่ในช่วงน้ำหนักก่อนข้างน้อย (ร้อยละ 72.2) ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุอยู่ในช่วงส่วนสูงตามเกณฑ์ (ร้อยละ 83.3) และน้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูงอยู่ในช่วงสมส่วน (ร้อยละ 69.4) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีอายุเฉลี่ย 3.33 ปี ($SD = 0.43$) ทั้งหมดไม่มีโรคประจำตัวและไม่มีปัญหาด้านพฤติกรรมหรือพัฒนาการ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 55.6) อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา (ร้อยละ 77.8) ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพทำไร่/ทำนา/ทำสวน (ร้อยละ 38.9) มีน้ำหนักตามเกณฑ์อายุอยู่ในช่วงน้ำหนักก่อนข้างน้อย (ร้อยละ 86.1) ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุอยู่ในช่วงส่วนสูงตามเกณฑ์ (ร้อยละ 88.9) และน้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูงอยู่ในช่วงสมส่วน (ร้อยละ 94.4) เมื่อเปรียบเทียบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มพบว่าไม่แตกต่างกันในด้านเพศ และอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนำเสนอตามวัตถุประสงค์มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กปฐมวัยด้านการเคลื่อนไหว ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา ด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม ก่อนและหลังได้รับการส่งเสริมพัฒนาการ พบว่าก่อนทดลองทั้ง 2 กลุ่มมีพัฒนาการสมวัยทั้งหมด (ร้อยละ 100) ภายหลังได้รับการส่งเสริมพัฒนาการกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีพัฒนาการแตกต่างจากก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 และยังพบข้อมูลที่น่าสนใจว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองมีพัฒนาการก้าวหน้ามากกว่าหนึ่งช่วง (ร้อยละ 2.7) ภายหลังได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางเปรียบเทียบพัฒนาการ 5 ด้านของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการส่งเสริมพัฒนาการ

ระยะเวลา	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			χ^2	p-value
	ก้าวหน้า	ก้าวหน้า	ก้าวหน้า	ก้าวหน้า	ก้าวหน้า	ก้าวหน้า		
	1 ช่วง	มากกว่า 1 ช่วง	มากกว่า 1 ช่วง	1 ช่วง	มากกว่า 1 ช่วง	มากกว่า 1 ช่วง		
พัฒนาการ 5 ด้าน								
กลุ่มทดลอง	5 (13.9%)	5 (13.9%)	16 (44.4%)	15 (41.7%)	1 (2.7%)		37.98	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	4 (11.1%)	4 (11.1%)	13 (36.1%)	13 (36.1%)			45.42	.008*

หมายเหตุ. n = กลุ่มละ 36 คน, * $p < .001$

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการด้านจริยธรรมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการส่งเสริมพัฒนาการ พบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการด้านจริยธรรมหลังการส่งเสริมพัฒนาการสูงกว่า ก่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 โดยกลุ่มทดลองมีพัฒนาการทางด้านจริยธรรมระดับสูง (ร้อยละ 97.2) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีพัฒนาการทางด้านจริยธรรมระดับสูง (ร้อยละ 77.8) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตารางเปรียบเทียบพัฒนาการด้านจริยธรรมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการส่งเสริมพัฒนาการ

ระยะเวลา	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		df	t	p-value
	M	SD	M	SD			
พัฒนาการด้านจริยธรรม							
กลุ่มทดลอง	7.25	2.37	11.33	0.97	35	-11.58	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	7.64	2.64	10.17	1.95	35	-6.36	.001*

หมายเหตุ. n = กลุ่มละ 36 คน, * $p < .001$

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการทางเพศของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการส่งเสริมพัฒนาการ พบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการทางเพศหลังแตกต่างจากก่อนส่งเสริมพัฒนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 โดยกลุ่มทดลองทั้งหมดมีพัฒนาการทางเพศระดับสูง (ร้อยละ 100) ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีพัฒนาการทางเพศระดับสูง (ร้อยละ 97.2) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตารางเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการทางเพศของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการส่งเสริมพัฒนาการ

ระยะเวลา	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	Z	p-value
	Mean rank	Mean rank		
พัฒนาการทางเพศ				
กลุ่มทดลอง	.00	18.50	-5.265	.001*
กลุ่มเปรียบเทียบ	.00	16.50	-4.950	.001*

หมายเหตุ. n = กลุ่มละ 36 คน, * $p < .001$

4. ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา ด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม ระหว่างเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการตามปกติ พบว่าก่อนการทดลองทั้ง 2 กลุ่มมีพัฒนาการ 5 ด้านไม่แตกต่างกัน ($\beta = .111$, $p = .441$) แต่ภายหลังการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบมีพัฒนาการดีขึ้น ($\beta = -.004$, $p < .001$) และกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองมีแนวโน้มพัฒนาการก้าวหน้ามากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ ($RR = .863$, $95\% CI = [.782-.952]$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 ($\beta = -.147$, $p = .003$) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ตารางเปรียบเทียบประสิทธิผลของการส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 5 ด้านของเด็กปฐมวัย ด้วยวิธี Generalized Estimation Equation (GEE)

พารามิเตอร์	พัฒนาการก้าวหน้าเทียบกับ ไม่ก้าวหน้า			
	Estimation (SE)	RR (95% CI)	Wald Chi-square	P-Value
Intercept	1.856 (.429)	6.397 (2.758, 14.835)	18.694	.001*
ก่อนทดลอง:กลุ่มทดลองเทียบกับกลุ่มเปรียบเทียบ	.111 (.144)	1.118 (.842, 1.483)	.594	.441
หลังทดลองเทียบกับก่อนทดลอง	-.004 (.001)	.996 (.994, .998)	18.193	.001*
หลังทดลอง:กลุ่มทดลองเทียบกับกลุ่มเปรียบเทียบ	-.147 (.050)	.863 (.782, .952)	8.624	.003*

หมายเหตุ. n = กลุ่มละ 36 คน, * $p < .001$

5. ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านจริยธรรมระหว่างเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการตามปกติ พบว่าคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการด้านจริยธรรมของกลุ่มทดลอง ($M=11.33$, $SD=0.99$) สูงกว่าของกลุ่มเปรียบเทียบ ($M= 10.17$, $SD=1.95$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการด้านจริยธรรม ของเด็กปฐมวัย

ระยะเวลา	กลุ่มทดลอง		กลุ่มเปรียบเทียบ		df	t	p-value
	M	SD	M	SD			
พัฒนาการด้านจริยธรรม							
ก่อนการทดลอง	7.25	2.37	7.64	2.64	70	-.657	.262
หลังการทดลอง	11.33	0.99	10.17	1.95	70	3.205	.001*

หมายเหตุ. n = กลุ่มละ 36 คน, * $p < .001$

6. ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางเพศระหว่างเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการตามปกติ พบว่าคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการทางเพศของกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.01 ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตารางเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการทางเพศของเด็กปฐมวัย

ระยะเวลา	กลุ่มทดลอง	กลุ่มเปรียบเทียบ	Mann	
	Mean rank	Mean rank	Whitney U test	p-value
พัฒนาการทางเพศ				
ก่อนการทดลอง	43.43	29.57	-2.829	.005
หลังการทดลอง	47.10	25.90	-4.327	.001*

หมายเหตุ. n = กลุ่มละ 36 คน, * $p < .001$

อภิปรายผลการวิจัย

พัฒนาการของเด็กปฐมวัยภายหลังการส่งเสริมด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยสูงกว่าก่อนการส่งเสริม ทั้งนี้เนื่องจากกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยพัฒนาขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเล่นแบบกระบวนการทางความคิดการคิดของ Piaget (1963) และทฤษฎีแห่งวิวัฒนาการของ Olson (1959) กล่าวคือการเล่นเป็นการถ่ายทอดเอกลักษณ์แห่งวัฒนธรรมจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่รอบตัว และยังเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและเตรียมความพร้อมให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่สืบต่อไป การออกแบบกิจกรรมในกล่องของเล่นพัฒนาบนพื้นฐานของการเล่นและการเล่านิทาน จำนวน 15 กิจกรรม มีอุปกรณ์การเล่นที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และสะท้อนถึงความงดงามของวัฒนธรรมไทยที่เป็นมรดกอันทรงคุณค่าที่สืบทอดมา ครูที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีแนวทางการจัดกิจกรรมโดยใช้แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้กล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย ซึ่งมีรายละเอียดกิจกรรมภายในแต่ละสัปดาห์ ระยะเวลา และผลลัพธ์ที่คาดหวังที่ชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างครอบคลุม และมีความต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ มีการระบุถึงข้อควรระวังในแต่ละกิจกรรมเพื่อป้องกันอุบัติเหตุหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัย และเมื่อบรรลุนิติภาวะแต่ละกิจกรรม เด็กปฐมวัยจะได้รับสติ๊กเกอร์ส่งเสริมประสบการณ์ สำหรับติดสมุดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมจากครูปฐมวัย ซึ่งประกอบด้วยสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 19 แบบ เป็นกิจกรรมการฟังนิทานพื้นบ้าน 5 แบบ กิจกรรมการฟังเพลงกล่อมไทย 1 แบบ และกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน 13 แบบ โดยให้เด็กปฐมวัยเป็นผู้คิดด้วยตนเอง ครูปฐมวัยกล่าวชื่นชมเด็ก เพื่อส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นพื้นฐานทางด้านจิตใจที่สำคัญ

การส่งเสริมพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา จากการหยิบจับสิ่งของ การวาดภาพระบายสีวาดลายไทย การแปะติดภาพ ติดลูกแก้ว เล่นขายของ ทอยเส้น มอญซ่อนผ้า แต่งตัวตุ๊กตาชาย-หญิง จำใจ ปั่นดินให้เป็นดาว รีรข้าวสาร เป่ากบ ทำให้กล้ามเนื้อมัดเล็กแข็งแรง ขณะเดียวกันยังเป็นการส่งเสริมการใช้สายตาให้สัมพันธ์กับมือ ทั้งนี้การส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและมัดใหญ่ต้อง

ควบคู่กันไป เด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว ผ่านการยืน การเดิน การวิ่ง การโยน และการกำ รวมถึงการออกแบบการเคลื่อนไหวของร่างกายให้เหมาะสม ระหว่างการเล่นเป็นทีม เด็กปฐมวัยจะมีการปรับตัวเข้าร่วมกับผู้อื่นจากการเรียนรู้กติกาการเล่นเป็นทีม พุทธศาสนิกชนภายในกลุ่ม เป็นผลให้เกิดพัฒนาการด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านจริยธรรม เด็กปฐมวัยได้พัฒนาความสามารถในการกล้าแสดงออกทางกาย วาจา ใจ และสติปัญญาตามความสามารถของเด็กปฐมวัยโดยไม่มีการว่ากล่าว ตักเตือน ผ่านกิจกรรมการเล่นิทานพื้นบ้าน ซึ่งช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมใน 6 ด้าน คือด้านความสุภาพเรียบร้อย ความมีเหตุผล ความกตัญญูกตเวที ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ และความขยันหมั่นเพียร เด็กจะได้เรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมผ่านตัวละครในนิทาน และได้ข้อคิดจากเรื่อง รวมถึงการประยุกต์ใช้คุณธรรมแต่ละด้านในชีวิตประจำวัน เกิดการเชื่อมโยงข้อคิดจากนิทานเข้ากับประสบการณ์ส่วนตัว นำไปสู่การวางกรอบความคิดและการตัดสินใจทางจริยธรรม (ปัทมา ศิวะโกศิษฐ และ วิมลทิพย์ มุสิกพันธ์, 2562) โดยตัวแบบที่เห็นจากภาพในหนังสือนิทาน ถ้าบอกเล่าด้วยคำพูดหรือข้อมูลที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร จะช่วยให้เด็กปฐมวัยเกิดการสังเกต เรียนรู้ หล่อหลอม และเลียนแบบพฤติกรรมทางจริยธรรมที่เหมาะสมต่อไป (Bandura, 1989) รวมถึงการฟังเพลงกล่อมเด็กขณะนอนกลางวัน เด็กจะได้เรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมผ่านการฟังและการใช้กระบวนการคิดเป็นผลให้เกิดพัฒนาการด้านการใช้ภาษา และการเข้าใจภาษา อนึ่งยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางเพศ ซึ่งพัฒนาการด้านเพศเป็นสิ่งจำเป็นและควรพัฒนาตั้งแต่ระดับปฐมวัยเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ถึงวิธีการควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ที่เหมาะสม ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศได้ในอนาคต (Balter et al., 2016) การเล่นกล่อของเล่นภูมิปัญญาไทยเด็กปฐมวัยจะมีความเข้าใจถึงอัตลักษณ์ทางเพศ ความแตกต่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย อวัยวะของร่างกายที่ควรระมัดระวัง และความภาคภูมิใจในเพศ ผ่านการเล่นตุ๊กตา 4 ภาคและแฟลชการ์ด เด็กจะได้เรียนรู้สังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถปรับตัวและใช้ชีวิตการอยู่ร่วมกันในสังคมกับคนอื่นได้

การพัฒนาการของเด็กปฐมวัยกลุ่มที่ส่งเสริมด้วยกล่อของเล่นภูมิปัญญาไทยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการในรูปแบบปกติ นั้น ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาการในกล่อของเล่นภูมิปัญญาไทย มีจำนวนถึง 15 กิจกรรม ซึ่งมีความหลากหลายทั้งเพลงกล่อมไทย นิทาน รวมถึงกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอื่นๆ ในรูปแบบการเล่นเดี่ยวและการเล่นเป็นทีม และในแต่ละกิจกรรมยังสามารถส่งเสริมพัฒนาการพร้อมกันได้หลายด้าน เด็กปฐมวัยจึงได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทั้ง 7 ด้าน ในขณะที่รูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการปกติเน้นการส่งเสริมพัฒนาการ 5 ด้านคือด้านการเคลื่อนไหว ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา และด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคมเท่านั้น ไม่ครอบคลุมพัฒนาการด้านจริยธรรม และพัฒนาการทางเพศ ประการต่อมาอาจเนื่องมาจากวัสดุอุปกรณ์ในกล่อของเล่นภูมิปัญญาไทย เช่น กะลามะพร้าว ตุ๊กตุน้อยเส้น อุปกรณ์เล่นขายของ อุปกรณ์ทำกับข้าวจากเครื่องปั้นดินเผา เป็นวัสดุที่มีสีสัน สัมผัส และรูปร่างที่คุ้นเคยและหาได้ง่ายในท้องถิ่น เด็ก

ปฐมวัยจึงรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์สิ่งต่างๆรอบตัวมาเล่นเพิ่มเติม เล่นได้นานขึ้นจากการเล่นเป็นทีม และแสดงบทบาทสมมติเป็นบทบาทต่างๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าวเด็กปฐมวัย กลุ่มที่ส่งเสริมด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทยจึงมีพัฒนาการสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการในรูปแบบปกติซึ่งใช้คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ในการส่งเสริมพัฒนาการ

สรุปผลการวิจัย

การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยด้วยกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย สามารถส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 7 ด้าน ครอบคลุมด้านการเคลื่อนไหว ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา ด้านการช่วยเหลือตัวเองและสังคม ด้านจริยธรรม และพัฒนาการทางเพศของเด็กปฐมวัยได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้จัดกิจกรรมต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการเล่นและสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมการเล่น โดยยึดตามคู่มือการเล่นกล่องของเล่นภูมิปัญญาไทย
2. ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อในเด็ก ควรจัดชุดอุปกรณ์การเล่นให้เด็ก 1 คน ต่อของเล่น 1 ชิ้น และหลังจากเด็กเล่นเสร็จ ต้องทำความสะอาดอุปกรณ์ทุกชิ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มระยะเวลาการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในระยะยาว เช่น 2 เดือน หรือ 3 เดือน หรือ 6 เดือน เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการเด็กทั้ง 7 ด้านชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ควรออกแบบแผนการจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมสำหรับแต่ละช่วงอายุ เนื่องจากพัฒนาการของเด็กมีความแตกต่างกันตามช่วงวัย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณบิดามารดาที่มอบร่างกายและสติปัญญาที่บริบูรณ์ ขอขอบพระคุณวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่หล่อหลอม บ่มเพาะความรู้ด้านการสอนและการพยาบาล ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร. ศรีมณา นิยมคำที่เป็นต้นแบบทั้งการดำเนินชีวิตและการทำวิจัย ขอขอบพระคุณศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมาที่สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กุสุมาลี โพธิ์ปัสสา. (2562). การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น. *วารสารโรงพยาบาล สกลนคร*, 22(3), 115-128.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2563). *คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)*. องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2560). *โครงการสำรวจสถานการณ์พัฒนาการและพฤติกรรมการเล่นของเด็กปฐมวัยของครอบครัวไทย ปี 2560*. กระทรวงสาธารณสุข.
- จินตนา นิลทวี, และสมพร ชาลีเครือ. (2564). การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านไทย. *ศึกษา วารสารศึกษาศาสตร์*, 8(1), 57-66.
- จินตนา พัฒนพงษ์ศรี. (2561). รายงานการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัยไทยครั้งที่ 6 พ.ศ.2560. สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย.
- จันทร์เพ็ญ ไชยมงคล, และปัทมาวดี เล่ห์มงคล. (2564). ผลของการจัดกิจกรรมการเล่นวัสดุสร้างสรรค์ที่มีต่อทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านความรู้สึกละเอียดเชิงจำนวนสำหรับเด็กปฐมวัย. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 13(2), 468-484.
- ชลธิพร นาห้วนนิล, นนทชนน ปภพ ปาลินทร, อภิรติ ไชยกาล, และชลลิตา บุญบงก์. (2563). การใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่สำหรับเด็กปฐมวัย. *วารสาร มจร อุบล ประิทรศน์*, 5(3), 379-390.
- ชนวันัน ปากหวาน. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคฟลอร์ไทม์ร่วมกับเล่นปนเรียนแบบพื้นบ้านและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นการสื่อสาร และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สำหรับเด็กออทิสติกระดับช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมุกดาหาร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 18(1), 203-220.
- บำเพ็ญ พงศ์เพชรดิถ, และบุษบา อรรถาวิรี. (2566). การศึกษาสถานการณ์พัฒนาการเด็กปฐมวัยไทย: ศูนย์อนามัยที่ 5 ปี 2564. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 33(1), 102-117.
- ปฐม นวลคำ. (2560). การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จังหวัดแม่ฮ่องสอน. *วารสารสุขภาพประชาชน*, 12(1), 36-45.
- ปัทมา ศิวะโกศิษฐ, และวิมลทิพย์ มุสิกพันธ์. (2562). ผลของการเล่นนิทานและบทบาทของนิทานในการส่งเสริมพฤติกรรมทางจริยธรรมของเด็กปฐมวัยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 30(1), 178-188.

- ฟาลาดิ หมายคเต้. (2557). ผลของการฝึกการเล่นพื้นบ้านที่มีต่อการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย. (วิทยานิพนธ์ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- รอมร แยมประทุม. (2559). ความสำคัญของการเล่นต่อการพัฒนาการในเด็ก. *วารสารสมาคมเวชศาสตร์ป้องกันแห่งประเทศไทย*, 6(3), 275-281.
- สุริย์ลักษณ์ สุจิตพงศ์, รวิวรรณ รุ่งไพบรวัณ, ทิพวรรณ ทรัพย์คุณาชัย, บานชื่น เบญจสุวรรณเทพ, อติสรุศดา เพ็ญฟู, จริยา จุฑาทิสิทธิ์ และพัญ โรจน์มามงคล. (บ.ก.). (2561). *ตำราพัฒนาการและพฤติกรรมเด็ก เล่ม 4*. บริษัท พี. เอ.ลิฟวิ่ง จำกัด.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2566-2580 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)*. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อรรวรรณ ชมคง, และอรทัย เพ็ญยุระ. (2557). เพศวิถีและสังคมไทยในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่ง. *วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 3(2), 77-98.
- Balter, A. S., van Rhijn, T. M., & Davies, A. W. (2016). The development of sexuality in childhood in early learning settings: An exploration of early childhood educators' perceptions. *The Canadian Journal of Human Sexuality*, 25(1), 30-40. <https://doi.org/10.3138/cjhs.251-A3>
- Bandura, A. (1989). Human agency in social cognitive theory. *American Psychologist*, 44(9), 1175. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.44.9.1175>
- Durojaiye, S. M. (1977). Children's traditional games and rhymes in three cultures. *Educational Research*, 19(3), 223-226. <https://doi.org/10.1080/0013188770190307>
- Freud, S. (1977). *Introductory lectures on psychoanalysis*. WW Norton & Company.
- Glass, G. V., McGaw, B., & Smith, M. L. (1981). *Meta-analysis in social research* (Vol. 56). Sage Publication.
- Kohlberg, L. (1981). *The philosophy of moral development*. Harper & row.
- Olson, W.C. (1959). *Child Development* (2nd ed.). Heath.
- Olusanya, B.O., Davis, A.C., Wertlieb, D., Boo, N-Y., Nair, M.K.C., Halpern, R., Kuper, H., Breinbauer, C., de Vries, P.J., Gladstone, M., Halfon, N., Kancharla, V., Mulaudzi, M.C., Kakooza-Mwesige, A., Ogbo, F.A., Olusanya, J.O., Williams, A.N., Wright, S.M., Manguerra, H., ... Kassebaum, N.J. (2018). Developmental disabilities among children younger than 5 years in 195 countries and territories, 1990-2016: A systematic analysis for the Global Burden of Disease Study 2016. *The Lancet Global Health*, 6(10), e1100-e1121. [https://doi.org/10.1016/S2214-109X\(18\)30309-7](https://doi.org/10.1016/S2214-109X(18)30309-7)

- Pahenra, P., Winarni, W., Salma, S., Amaludin, R., & Amalia, W. S. (2021). Engklek: A Traditional Play to Improve Children's Cognitive. *AWLADY: Jurnal Pendidikan Anak*, 7(2), 198-210.
<https://doi.org/10.24235/awlad.v7i2.8299>
- Piaget, J. (1963). *The origins of intelligence in children*. W.W. Norton & Company.
- Polit, D.F. (2010). *Statistic and analysis for nursing research* (2nd ed.). Pearson Education.
- Walker, S. P., Wachs, T. D., Grantham-McGregor, S., Black, M. M., Nelson, C. A., Huffman, S. L., Baker-Henningham, H., Chang, S.M., Hamadani, J.D., Lozoff, P.B., Gardner, M. M., Powell, C.A., Rahman, P.A. & Richter, L. (2011). Inequality in early childhood: risk and protective factors for early child development. *The lancet*, 378(9799), 1325-1338. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(11\)60555-2](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(11)60555-2)
- World Health Organization. (2020). *Improving early childhood development: WHO guideline*.
World Health Organization. <https://www.who.int/publications/i/item/97892400020986>